

Galama regeert nu echt als vorst in fierljepland

 Gerard Bos

Burgum | Je hebt van die troonswisselingen die nogal wat stof doen opwaaien. Neem de rellen in Amsterdam, tijdens de kroning van nieuwbakken koningin Beatrix in 1980. Zo erg was het weliswaar zaterdag niet bij het Keningsljeppen in Burgum, maar toch eindigde ook dat met een lichte controverse. Uiteindelijk bleek het een storm in een glas water rondom winnaar annex 'kening' Oane Galama. Die regeerde sportief al met harde hand in het Friese fierljepland, maar nu ook echt als vorst. In Burgum werd hij geflankeerd door 'keninginne' Marrit van der Wal (dames) en 'prins' Folkert Veldstra (jongens).

Drie winnaars, allen met een bijzonder verhaal. Dat van Oane Galama is dat van het heersen. Want zoals hij dat tijdens de afgelopen wedstrijden op Friese bodem al deed met drie keer winst op rij, zo trok hij die lijn zaterdag in Burgum tijdens het Keningsljeppen door. Al in de reguliere wedstrijd sprong de Wiuwerter met 20,87 meter het verst, daarna volgde nog een 20,48. Hij nam de titel daarmee over van Thewis Hobma, de winnaar van vorig jaar (toen 20,68). De Harlinger haalde wel de finale, net als onder anderen de verrassend sterk springende Niels Koetsier (19,33; nieuw persoonlijk record).

'Kening' dus, zoals dat heet in deze wedstrijd. En dus mag er met de Friese vlag in top gesprongen worden. Een traditie en daar hechten ze tijdens de speciaal door Ljeppersklup Burgum bedachte wedstrijd waarde aan. Dus

Ik ga wel eens op de trekker van Akkrum naar de training in Joure. Dan frees ik gelijk het zandbed

was ook de teleurstelling begrijpelijk toen de organisatie er lucht van kreeg dat Galama de bijzondere sprong niet wilde maken.

Maar met afkeer, frustratie, koppeligheid of minachting van het spreekwoordelijke volk (lees: publiek) had dat niks te maken, zo bleek bij navraag. „Totaal niet, ik vind het juist een mooie wedstrijd. Maar ik had geen goed gevoel bij het maken van nog zo'n sprong na de wedstrijd. Dat is het enige, verder niet”, bezwoer Galama.

Het was dus minder spannend dan het leek. „Ik heb hier eerder gewonen en toen maakte ik ook zo'n sprong. Toen kwam ik qua loop niet

Oane Galama zet tijdens het Keningsljeppen in Burgum zijn uitsprong in en zal landen na 20,87 meter. De Wiuwerter zag na afloop overigens af van het maken van de traditionele winnaarsprong. Foto: Martin de Jong

uit en daar heb ik last van gehad in de weken daarna. Nu zat ik ook met mijn loop, dus ik dacht: het is beter om deze extra sprong niet te maken.”

Jammer, maar helaas. Gevalletje storm in een glas water dus; sneu voor de organisatie, dat wel. Galama: „Maar er zat geen slechte bedoeling achter.”

Slecht was ook allerminst zijn prestatie. Wéér winst, weer een verstevigde positie ook in het klassement. Maar tevreden is de Wiuwerter nog altijd niet. „Het kan nóg beter. Ik wil de ultieme sprong maken en die heb ik nog niet gemaakt. Wel kom ik er steeds dichterbij.”

Uitien was ook een woord dat bij

de zege van Van der Wal paste in de damesklasse. Uiteindelijk als in: op het laatste moment. De fierljeester uit It Heidskip griste in de laatste sprong van de wedstrijd de titel van Keninginne nog net uit handen van Klaske Nauta. Die zette een uitstekende reeks afstanden neer, maar Van der Wals 15,74 was nu eenmaal verder dan 15,40.

„Sneuw voor Klaske, in die zin is het een gestolen titel”, erkende Van der Wal. „Maar het is wel een mooie wedstrijd om te winnen.” Ze deed dat ondanks aanhoudende last van haar scheenbeen. Zorgen daarover zijn echter niet nodig. „Ik loop bij de fysio, gelukkig gaat het de goede kant op.”

Hoewel er dan voor de extra sprong

een schans te weinig is, zou het een levenswaardig idee zijn om met de intrede van de meisjesklasse voortaan ook een extra titel te vergeven: die van prinses. Nu moesten de ljeptalenten uit de meisjesklasse een oneerlijke strijd voeren met de dames, om de Keninginnetitel.

De jongensklasse had en heeft wel het voorrecht van een eigen titel, die van Prins. Winnaar werd Folkert Veldstra (16), met 16,45 als pr en 15,71 in de finale. Het geheim van de relatief onbekende Akkrumer? „Veel trainen. Dat vind ik hartstikke mooi. Ik doe dat in Joure.” Een eindje rijden dus. „Maar meestal ga ik op de trekker. Dat mag. En dan frees ik meteen het zandbed.”